

رهبر و سرپرست ارکستر «آیسو» مطرح کرد؛

مشکل موسیقی سیستم معیوب مدیریتی است

در میان ارکسترهای ایرانی «آیسو» یکی از پرکارترین هاست که البته نسبت به دیگر ارکسترها شرایط متفاوتی دارد به این دلیل که صرفاً ایرانی نیست و می توان آن را ایرانی، اثری ایرانی، ارکستر سمفونیک آیسو (ایران-اتریش) از سال ۱۳۸۵ در انجمن فرهنگی اتریش در تهران آغاز به کار کرده و مدیریت هنری این مجموعه بر عهده کریستیان شولتز، نوازنده ویلنسل و موسیقی دان برجسته اتریشی، است. این ارکستر در حال حاضر توسط مازیار یونس، نوازنده پیانو جانشین کریستیان شولتز رهبری می شود و کارگردانی هنری این ارکستر نیز به عهده اوست. یونس در گفتگو با خبرنگار ایلنا، ضمن توضیح درباره سیاست های به کار گرفته شده در رابطه با موسیقی طی ۴۰ سال گذشته، از اوضاع فعلی و فعالیت های ارکستر «آیسو» سخن گفت.

طی یک سال و نیم گذشته همه مشاغل و هنرها از جمله اهالی هنر تحت تاثیر بحران کرونا قرار گرفته اند و طبعاً ارکسترها نیز دچار چالش هایی شده اند. به نظر می رسد مسئولان آن ها وضعیت ارکسترها و اعضای آن ها توجهی ندارند. همینطور است؟
اگر بخواهم در این باره صحبتی کنم، باید بگویم تمام ارکسترها طی یک، دو سال گذشته شرایط دشواری را سپری کرده اند. البته ارکسترها، سبک ها و به طور خلاصه کلیت موسیقی کشور در شرایط عادی نیز اوضاع خوبی ندارد. اگر حمایتی هم نیست خوشحال می شوم جلوی مان چاله ای حفر نکنند! در این صورت مسا کلامان را با لایحه ای اندازیم. تصور این است برخی از وجود کرونا و آسیب های ناشی از آن ناراحت نشده اند! آنهایی گویند خبر موسیقی تعطیل

حذف نیست. من و دیگر اعضای ارکستر «آیسو» نیز طی یک سال و نیم گذشته بیکار مانده ایم و آثاری را در قالب ویدئو منتشر کرده ایم. اینطور نبوده که بیکار بنشینیم و کاری نکنیم.
اینکه به قوانین و سیاست گذاری های جدید در رابطه با هنرها نیاز داریم، امری بدیهی و لازم است و محدود به موسیقی نیست.

بله این لزوم به شدت احساس می شود، اما زمانی که ساز و کار مشخصی وجود ندارد و مشکلات قبلی لاینحل مانده اند، تغییر سیاست ها چالش های جدیدی را ایجاد می کند. مثلاً اگر به طور واضح بدانیم، نمی توانیم در جهان یا لاقل در ایران کنسرت برگزار کنیم، تکلیفمان روشن است. یا اگر مثلاً بدانیم تا بعد از فلان تاریخ قرار نیست کنسرتی برگزار شود، ما نیز فکری می کنیم و به کار دیگری خواهیم پرداخت. حداقل این است که می پرسیم چرا؟! البته اگر گوش شنوایی باشد و مسئولان پاسخگو باشند، معمولاً سوالات مطرح شده، توسط مدیران ارشد و مسئولان میان رده ای بی پاسخ می ماند. اتفاقاً ماجرا دقیقاً در همین قسمت گیر می کند، به این دلیل که کسی حوصله پاسخگویی ندارد. یا به دلیل بار مسئولیت از پاسخگویی امتناع می کند. در حال حاضر شرایط بدتر است، به این دلیل که دولت فعلی روزهای پایانی خود را می گذراند و هر کس موارد و تقصیرها را به گردن دیگری می اندازد.

به نظر تان با سروری کار آمدن دولت جدید اتفاقات مثبتی برای موسیقی رخ می دهد؟ آیا آمیدی هست؟
امید به چه؟ اگر به تاریخ موسیقی و گذشته کشور نگاه کنید، متوجه خواهید شد که در بخش فرهنگ و هنر، اگر اتفاقی افتاده توسط اسطوره ها و هنرمندان مطرح بوده است. گاهی می بینیم فردی برمی خیزد و اتفاقی را رقم می زند. مانند آقای عباس کیارستمی که با آثارش و حضور در رویدادهای جهانی و بین المللی اتفاقی مثبت را رقم زد. مشکل ما سیستم معیوب مدیریتی است. بله شاید در دولت جدید مثلاً خیلی اتفاقی فردی برای رهبری ارکستر سمفونیک تهران انتخاب شود. چنین اتفاقی را کسی نمی تواند پیش بینی کند.

حذف نیست. من و دیگر اعضای ارکستر «آیسو» نیز طی یک سال و نیم گذشته بیکار مانده ایم و آثاری را در قالب ویدئو منتشر کرده ایم. اینطور نبوده که بیکار بنشینیم و کاری نکنیم.
اینکه به قوانین و سیاست گذاری های جدید در رابطه با هنرها نیاز داریم، امری بدیهی و لازم است و محدود به موسیقی نیست.

بله این لزوم به شدت احساس می شود، اما زمانی که ساز و کار مشخصی وجود ندارد و مشکلات قبلی لاینحل مانده اند، تغییر سیاست ها چالش های جدیدی را ایجاد می کند. مثلاً اگر به طور واضح بدانیم، نمی توانیم در جهان یا لاقل در ایران کنسرت برگزار کنیم، تکلیفمان روشن است. یا اگر مثلاً بدانیم تا بعد از فلان تاریخ قرار نیست کنسرتی برگزار شود، ما نیز فکری می کنیم و به کار دیگری خواهیم پرداخت. حداقل این است که می پرسیم چرا؟! البته اگر گوش شنوایی باشد و مسئولان پاسخگو باشند، معمولاً سوالات مطرح شده، توسط مدیران ارشد و مسئولان میان رده ای بی پاسخ می ماند. اتفاقاً ماجرا دقیقاً در همین قسمت گیر می کند، به این دلیل که کسی حوصله پاسخگویی ندارد. یا به دلیل بار مسئولیت از پاسخگویی امتناع می کند. در حال حاضر شرایط بدتر است، به این دلیل که دولت فعلی روزهای پایانی خود را می گذراند و هر کس موارد و تقصیرها را به گردن دیگری می اندازد.

تجسمی

رونمایی از پوستر جشنواره تجسمی جوانان

همزمان با گشایش مجازی بیست و هشتمین جشنواره هنرهای تجسمی جوانان، پوستر این رویداد با طراحی مجید کاشانی رونمایی شد. به گزارش هنر آنلاین، مجید کاشانی که اولین بار است پوستر جشنواره هنرهای تجسمی جوانان را طراحی می کند، درباره این تجربه گفت: در طراحی این پوستر دو نکته برایم اهمیت زیادی داشت، نخست اینکه مخاطب این جشنواره جوانان هستند و سعی کردم برای آن محدوده سنی طراحی کنم. دوم آنکه این جشنواره تجسمی ده رشته رادر

کاشانی افزود: در چنین رویدادهایی ما فقط با یک پوستر مواجه نیستیم، بلکه این پوستر قرار است در فضاهای مختلف فیزیکی و مجازی منتشر شده و متناسب با هر کدام از این فضاها تغییر کرده و ویژگی های متفاوتی پیدا کند تا در آن مکان مؤثر باشد. به همین دلیل طرحی خواستم صرفاً پوستر طراحی کنم بلکه طریقی هویت بصری را در نظر داشتم و به این فکر می کردم که وقتی این طرح در فضاهای مختلف منتشر می شود باید در هر فضایی از پس کار برآید. کاشانی درباره انتخاب رنگ های این پوستر نیز گفت: انتخاب رنگ ها نیز با الهام از متن فراخوان صورت گرفته است که در آن وصف شاعرانه ای از تابستان وجود دارد.

اگر بهار فصل رویش باشد، تابستان فصل تکاپو و جوانی است و رنگ های سبز و نارنجی را به عنوان نمادهای این فصل و جوانی انتخاب کردم تا یک فضای اکتیو پر از رنگ داشته باشم. او با بیان اینکه پوستر باید بدون توضیحات کار خودش را انجام دهد، افزود: دوست داشتم فضای پوستر شلوغ باشد و این به دلیل همان تکاپوی جوانی و رشته های متعدد در جشنواره است. اگر چه این پوستر جزئیات خیلی زیادی دارد اما سعی کردم شلوغی ها را کنترل کنم.

پرده نقره ای

استقبال بین المللی از جشنواره فیلم کوتاه تهران

۶۴۰۲ فیلم خارجی برای رقابت در سی و هشتمین جشنواره بین المللی فیلم کوتاه تهران ثبت نام کردند. به گزارش ایلنا، پس از تمدید دوره های مهلت ثبت نام فیلم های خارجی در سی و هشتمین جشنواره بین المللی فیلم کوتاه تهران، تعداد آثار خارجی رسیده به دبیرخانه این رویداد تا سی ام تیرماه، به ۶۴۰۲ فیلم رسید.

این اتفاق به دنبال پذیرفته شدن جشنواره بین المللی فیلم کوتاه تهران در لیست جشنواره های مورد تأیید اسکار (اسکار کوآلیفای) و با توجه به درخواست فراوان متقاضیان شرکت در این رویداد صورت گرفت. بر این اساس شمار آثار متقاضی خارجی رقابت در «TISFF ۲۰۲۱» و دریافت ۶ هزار دلار جایزه بخش بین الملل این جشنواره به ۶۴۰۲ فیلم رسید. فیلم های راه یافته به بخش مسابقه سی و هشتمین جشنواره بین المللی فیلم کوتاه تهران از نیمه دوم شهریور معرفی و این رویداد از ۲۷ مهر تا ۲۸ آبان ۱۴۰۰ برگزار خواهد شد.

ما با نوعی بی سیستمی مواجهیم که این خلل در دل خود بی نظمی های دیگری دارد، به عبارتی حل مشکلات در ایران امری پیچیده و گاه ناشدنی است. تنها اتفاقی که رخ می دهد این است که سیستم موجود پیچیده تر و تنش زاتر می شود

برگزاری کنسرت ها، بیش از هر فرد دیگری به نوازنده ها آسیب زده است. برای من رهبر ارکستر یا آهنگساز، از همان ابتدای فعالیت انتظاری در رابطه با کسب درآمد وجود نداشته و حتی می دانستم گاه باید از جیبم هم هزینه کنم. تازه شما حساب کنید من و اعضای ارکستر «آیسو» در میان اهالی موسیقی جزو خوش شانس ها بوده ایم و فعالیت مان تعطیل نشده است.

از آنجا که در جریان فضای موسیقی اتریش و دیگر کشورهای اروپایی هستید، ارکسترهای آن ها در پاندمی کرونا چه وضعیتی داشته اند؟

به عنوان فردی که فعالیت های ارکسترال دارد و با اهالی موسیقی برخی کشورها در تعامل است، باید بگویم امکاناتی که در اختیار موزیسین های دیگر کشورهای قرار می گیرد به مراتب بهتر و بیشتر از آن چیزی است که در ایران وجود دارد. اما اینطور هم نیست که ارکسترهای دولتی و خصوصی در اتریش و کشورهای دیگر اروپا، وضعیت نرمال و خوبی داشته باشند. متأسفانه کرونا پدیده ای عجیب و غریب بوده که ساختارها را به هم ریخته است و در این زمینه تبعیضی وجود نداشته است. می دانم که موزیسین های اتریش نیز هفت، هشت ماهی را در بحران به سر برده اند و مشکلاتی مشابه با ما داشته اند.

زمانی که سیستمی دچار مشکل می شود سامانه ای آن امری زمان بر است تا به نظم لازم برسد. عدم حمایت یا اشکالاتی که در اتریش و دیگر کشورهای اروپایی رخ می دهد همچنین رویه ای دارد و در نهایت پس از مدتی اوضاع عادی می شود. ایران اینگونه نیست و ما با نوعی بی سیستمی مواجهیم که این خلل در دل خود بی نظمی های دیگری دارد. از این رو حل مشکلات در ایران امری پیچیده و گاه ناشدنی است. تنها اتفاقی که رخ می دهد این است که سیستم موجود پیچیده تر و تنش زاتر می شود.

پرديس شهزاد روی صحنه می رود. دیوار چهارم نیز با نمایش «تدمیل» به نویسندگی و کارگردانی سینار استگو اجراهای خود را از سر می گیرد. این نمایش مجموعه یازده مونتولوگ است که آثار افزوده خواهد، فرزانه دادخواهی، الهه سرآبادانی تفرشی، امیرحسین شفیعی، هدی به صباح نوب، محمدعباسی گراوند، آیسان عبداللهی، امیرپوریا مسعودنیا، مبینا معظمی، مونا مهدی پور کیایی و فاطمه نیکان بازی می کنند.

شیروانی است و پرستو الماس، نیکو پشوتن، عمدان، جوادیدپور، مسعود رضانی در این نمایش اسفای نقش می کنند. نمایش «من و رونیکنیستم» به کارگردانی آیسان مشفق و بیتارحماتی وبازی آیسان مشفق، بیتارحماتی، شروین پناهی و محمدتاجیک بازیگران در سالن گلابیل روی صحنه می رود. سالن صنوبر پردیس تئاتر شهزاد نیز از هفته جاری میزبان نمایش های «بروج» به نویسندگی معین رضانی و کارگردانی فرود سمیع با بازی ارشیا اعتمادی و مهرانا فیروزی و «شب جنایتکاران» به کارگردانی مهدی محبعلی با بازی شیرین عطاءاللهی، محمدرضا حسن زاده، سوگند دبانی، نازی نخجیری و امیدامیر است. از میانه مرداد نیز نمایش «سفید برقی» به کارگردانی شاهین اماداد و جمع کثیری از بازیگران در سالن گلابیل

بازگشت تئاتر با بازگشت گودو

جدید اجرا همانند سال گذشته در فضای باغ کتاب برپا می شود. اما پردیس تئاتر شهزاد در مرداد میزبان پنج نمایش «خاک سفید»، «ببو»، «من و رونیکنیستم»، «بروج» و «شب جنایتکاران» خواهد بود.

پس از مدت طولانی تعطیلی تئاتر، بار دیگر سالن های تئاتر شهر تهران اقدام به برپایی نمایش های خود می کنند. در مهم ترین رویداد، امیررضا کوهستانی، کارگردان شاخص تئاتر بار دیگر «در انتظار گودو» را با حضور لیلی رشیدی، مهین صدری، الهام کردا و مونا احمدی از ۱۴ مرداد روی صحنه می برد. این نمایش تابستان سال گذشته پس از فراگیری کرونا نیمه کاره به اجرای خود پایان داده بود. دور